

Osdorp Posse, Abstract Met Tact

(Voor zover ik (Daniel) weet is deze tekst door Def P.
zelf opgestuurd naar Ewout)

Abstract en met tact heb ik een stijl gepakt
en verkapt en vertakt zodat mijn peil niet zakt,
dus pak je shit maar in, d'r zit geen pit meer in,
want als ik dit begin, komt er geen shit meer in.
Het gebied van taal, ik houd niet van kaal
maar sta niet voor paal als ik mijn lied verhaal
in deze rap-rijmstijl, want ik heb mijn stijl
uit een vette rhyme-file als ik een vette rijm keil -- geil --.
Het verbaal verhaal kan beginnen,
ik verwoord de woorden en verzin de zinnen,
die we deden, en ik tevreden kan ontleden,
om de rede van een zinsnede te ontleden.
En besproei de radio met een napalm walm,
want als ik een neus voor hits had was ik wel een zalm,
dus kalm, mijn shit ontstond onder de grond,
want ook zonder die strond kom ik bijzonder goed rond.
Dus slaag je slag, vandaag de dag
en ik graag je graf, als ik jou graag mag.
Ik schep nu het zand in overmoed,
want bij eb is er strand in overvloed.
Goed, je hebt hoop op een leven na de dood
maar is het dan niet idioot om dood te gaan kloot!?
Wel, of je nu verkeerd verkeert of wordt vereerd,
dood wordt je ten zeerste meer gewaardeerd.
Wat een zorgen maar ach, morgen komt weer een dag,
dat je deze dorre dag niet meer verzorgen mag.
De dope waar ik op hoop die droop en kroop
laat en mondjesmaat van de straat.
De pessimist verwijt de ketel wel dat ie zwart ziet,
maar jij praat over de finish
als je nog niet een een start ziet?
Maak een goeie A en praat dan over B.
De O.P. deed C-D, en wij gaan door met E.
Hallo aarde hebben wij contact?
Of is deze tact voor jullie nog te abstract?
Denk maar na, ik dacht je voor, ga maar na, ik ging je voor.
Doe maar na ik deed je voor hoe deze thor het beetje voor
beetje voor elkaar kreeg, dat jij me aankeek,
naspreekt, nadeed, uiteindelijk nakeek
en afzag, want ik neem een afslag
waar ik zelf afmag, en zo m'n eigen levensweg afrag.
Want de weg des levens loopt altijd dood,
alleen diegenen die afwijken zijn voor altijd groot
en oneindig, maar wat is daarvan dan de zin?
Want iets dat oneindig is heeft dan toch ook geen begin?
En iets wat niet begint heeft dan toch ook geen einde?
Is oneindigheid niets, of is niets oneindig?
Fok it!, soms denk ik 'nu denk ik iets'
maar als ik daar dan over nadenk denk ik eigenlijk niets.
Het is net als dat je droomt dat je ligt te dromen
denkend dat je alles voor elkaar hebt lig je toch volkomen
hulpeloos te slapen in de realiteit,
terwijl een wereld van gedachtes jouw ware leven lijdt.
Dus meeloper, jij bent pas een echte meeloper,
als je met antimeelopers mee gaat lopen
door te zeggen dat je mede-meelopers meelopen
en zo open op respect van hun voorlopers hopen.
Dit is de tijd -- tijd -- van originaliteit -- teit --
en creativiteit -- teit -- en vaardigheid,
die deze tijd bevrijdt -- vrijdt -- van criminaliteit -- teit --
en negativiteit en onzekerheid.
Dus strijd, voor jezelf en een perfecte omgeving,

want jouw directe omgeving is jouw directe beleving.
Het gaat er inderdaad om dat jij erbij stilstaat,
dat jij nou stilstaat, en de tijd maar doorgaat!
De zin van deze zinnen kan jij nimmer meer verzinnen,
want ik had ze al verzonnen en ik ben binnen!
Hallo aarde hebben wij contact?
Of is deze tact voor jullie nog te abstract?
